

ngiagtigt, thi „Landsthinget“ vil jo sige det Lands-
thing, som sidder her i denne Sal, og det er jo
vitterligt for Enhver, at der ikke her er nedsat
noget Udvalg over det Finantsforslag, som endnu
ikke forelaa. Det kan imidlertid efter de Yttrin-
ger, det erede Medlem brugte, vel antages, at
han blot er kommen til i Ungiagtighed at bruge
Ordet „Landsthinget“, uden at han har ment
Thinget som saadant. Men i ethvert Fald ligger
der en Urigtighed i Ytringen, thi Ordet maatte
dog nærmest forstaaes om Landsthingets Med-
lemmer. Nu er det imidlertid lige saa vitter-
ligt, at det ikke er samtlige Medlemmer
af Landsthinget, der have haft nogen Andel
i de Forhandlinger, der have fundet Sted. Jeg
skulde tro, at samtlige Medlemmer her i Thinget
heldt vel kjende Forholdet, men det kan jo ikke
staae, at jeg her offentlig omtaler det. Sagen
er, at der i Anledning af Finantsforslaget fandt
en Henvendelse Sted til flere Medlemmer af
Landsthinget fra nogle Medlemmer af Folkethinget.
Jeg tror, det er rigtigt at betegne disse
Medlemmer af Folkethinget noget nærmere, thi
derved er deres personlige Stilling givet, og der-
ved er ogsaa Anledningen til, at netop de op-
traadte saaledes, forklaret. Det var de Folk-
thingsmedlemmer, som ere Medlemmer af de to
Finantsudvalg, som i Nar have været nebsatte;
de vare tilfammen 6, da to af dem vare Med-
lemmer af begge Udvalg men til disse to, som
vare Medlemmer af begge, kom fire, to, som vare
Medlemmer af det ene, to, som vare Medlemmer
af det andet Udvalg. Disse 6 Medlemmer af
Finantsudvalgene i det andet Thing indbød efter
2den Behandling af Finantsloven i Folkethinget
til en privat Forhandling mellem disse 6 Medlem-
mer af Folkethingets Mindretal — Ingen, som erin-
der Tidspunktet efter anden og før tredje Be-
handling vil misforstaa denne Betegnelse — af
det gamle Mindretal i Folkethinget og nogle Med-
lemmer af Landsthinget hørende til de Grupper,
som i Forening efter Evne modsatte sig den frem-
vældende Folkethingsparlamentarisme — jeg tror
heller ikke, at denne Betegnelse kan misforstaaes
— altsaa med Medlemmer af de Grupper i
Landsthinget, der samvirke i Modstand imod den
Folkethingsparlamentarisme, som i adskillige Nar
har søgt at gjøre sig gjældende. Det omtalte Min-
dretals Medlemmer ønskede nu en Forhandling
mellem Medlemmer af Folkethingets Mindretal og
Medlemmer af Landsthingets Flertal om det
Spørgsmaal, hvilke Forandringer i Finantsloven
der maatte anses for magtpaaliggende, naar der
skulde være nogen Sandsynlighed for, at Lands-
thinget skulde ville vedtage Finantsloven uforan-
dret, saaledes som den maatte blive vedtagen ved
tredie Behandling i Folkethinget. Efter denne
Indbydelse troede adskillige Medlemmer af Lands-
thinget — det vil erindres, at mange Medlem-
mer den Gang vare fraværende — at de ikke

burde undslaa sig for en saadan Forhandling, men
de fremhævede meget bestemt, at de hverken kunde
eller vilde forhandle paa Flertallets Vegne end
sige paa Thingets Vegne, de vare kun som enkelte
Medlemmer villige til at høre de Meddelelser,
som maatte blive gjorte fra Medlemmer af Fol-
kethingets Mindretal om disses Opfattelse af Fi-
nantslovens Udsigter, og disse enkelte Medlemmer
ansaa det for deres Pligt, efter at have overveiet
disse Meddelelser og efter at have forhandlet med
Conseilspræsidenten og flere Medlemmer af Mi-
nisteriet, naamlig Finantsministeren samt Krigs-
og Marineministeren, at udtale deres rent per-
sonlige Anskuelse om, hvilke Forandringer der
maatte foregaa i Finantslovsforslaget være sig i
Retning af Bevillinger, være sig paa anden
Maade, ved tredie Behandling, naar de personlig
skulde interessere sig for Lovforslagets uforan-
drede Vedtagelse i Landsthinget. Jeg gjentager
det, de omtalte Medlemmer af Landsthinget ud-
talte kun deres personlige Anskuelser paa eget
Ansvar; de hævdede udtrykkelig, aldeles utvety-
dig Landsthingets fulde Frihed i Sagen. Der
fandt altsaa kun Forhandling Sted imellem Med-
lemmer af det gamle Mindretal i Folkethinget og
Medlemmer, der hørte til de Grupper i Lands-
thinget, hvilke jeg nys har betegnet som forenede
i Modstand mod Folkethingsparlamentarismen. De
er en Selvsølge at, naar et noget ubestemt Ud-
tryk er brugt i Folkethinget af Ordføreren under
Forhandlingerne om Tillægsbevillingsforslaget, hvor
han siger: „Der har ikke“ „fra vor Side“ fundet
nogenfomhelst Forhandling Sted af den Bestaffen-
hed, som det erede Medlem figter til, da har den
erede Ordfører ved disse Udtryk „fra vor Side“
ikke tænkt paa alle Medlemmer af det Udvalg, hvis
Ordfører han var, men han har kun tænkt sig
som hørende til den forhandlende Del af „det forenede
Venstre“. Saaledes opfattet stemmer Ordførerens
Udtalelse fuldstændig med, hvad jeg har fremstillet
i Overensstemmelse med, hvad der er passeret.
Det er maaste et vel stærkt Udtryk, naar Ord-
føreren siger om den foregaaende Talers Fremstil-
ling, „at den ikke havde Nogetfomhelst paa sig“,
men jeg antager, at dette Udtryk, selv om det
maatte være faldet i denne Umindelighed, blot
figter til det Samme, som, efter hvad jeg nys har
forklaret, har skullet betegnes ved disse Ord: „fra
vor Side“. De nærmere Detailler ved Finants-
loven, om hvilke de enkelte Medlemmer af Lands-
thinget udtalte sig, kan jeg ikke anse det for rig-
tigt at fremdrage, kun saa Meget vil jeg sige: Af
den Maade, hvorpaa vi, som have taget Del i
disse foreløbige Forhandlinger, have forholdt os
under Finantslovens Behandling her i Thinget,
af denne vor Tilbageholdenhed ville De Herrer
kunne slutte, at de Duffer, hvis Opfyldelse vi
maatte lægge Vægt paa, naar vi skulde interessere
os for Finantslovens uforandrede Vedtagelse, ikke
ere blevne opfyldte i deres Hjelpe. Derfor de